

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΡΑΚΑ

[Μυθιστόρημα υπό MAURICE CHAMPAGNE].

Περίληψις των προηγουμένων :—Επί του αεροπλάνου του 'Αβραάμ Ουίξων, ο Νικόλας Καρακάς και οι ακούσιοι συνεπιβάται του Κύρος Κούντ και Χάρου Τζήνφοκ, ονοσιέπονται περί του πρακτικού. 'Αδύνατον είνε να κυβερνηθούν το αεροπλάνον, πρώτον διότι άγνοούν τους μηχανισμούς του και δεύτερον διότι δεν υπάρχει πλέον πετάλιον. Θα δοκιμάσουν άλλως να κατέβουν. 'Αλλά και τούτο βλέπουν την τελευταίαν στιγμήν, ότι είνε πολύ επικίνδυνον, διότι ο κινητήρ του αεροπλάνου εργάζεται δι' υγρού αέρος. Η παραμικρά άδεξιότης εμπορεί να επιφέρει έκρηξιν καταστρεπτικήν. 'Εντρομοί, άμήχανοι περί του πρακτικού, κυττάζον τώρα κάτω μοχλούς, σημειωμένους με λευκήν γραμμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΜΙΑ ΝΥΞ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ

'Υπομονή!

Ο Κύρος Κούντ είχε δίκαιον. Ο υγρός αήρ, σπουδαιότατη εφεύρεσις, εμπορεί εις τινας περιστάσεις να αποβή έκτάκτως επικίνδυνος και να προξενήσῃ καταστροφάς πρό των όποιων θα ώχρίων αι έκ της δυναμίδος και των άλλων έκρηκτικών ύλών.

Βεβαίως ο μηχανικός δεν ήγνόει, ότι μερικά βιομηχανία κατώρθωσαν ήδη κάπως να τον υπεράξουν ήγνόει όμως καθ' όλοκληρίαν υπό ποίους όρους ο ιατρός 'Αβραάμ Ουίξων τον είχε καμψή και κινή την μηχανήν του.

'Επρεπε λοιπόν κατ' ανάγκην να περιμένουν, έως ότου ή μηχανή θα έστέκετο μόνη της.

'Αλλ' αυτό άκριβώς το σταμάτισμα δεν θα ήτο δι' αυτούς ή ανεπανόρθωτος καταστροφή ;

'Ακινήτούντος τώντι του κινητήρος, αι πτέρυγες και ή έλιξ του αεροπλάνου θα έπαυον άποτόμως να εργάζονται, και τότε ή συσκευή, μη κρατουμένη πλέον εις τον αέρα ως αερόστατον φυσικωμένον με γνάξ, θα κατέπιπταν άναποφεύκτως και σίκτηρως.

Υπό τοιούτους όρους, δεν ήτο καλλίτερα διά τους τρεις εκείνους δυστυχείς ανθρώπους, να δοκιμάσουν άμέσως την κατάβασιν ;

Ναι, άλλ' ή έκρηξις ;

'Ενώ, αν έκαμναν ύπομονήν, αν έπερίμεναν, ποίος ξέρει τί ήμπορούσε να συμβή ;

'Αλλως τε, την στιγμήν κατά την όποιαν θα έσταματούσεν ή μηχανή, θα ήμπορούσαν να κινήσουν τους μοχλούς εκείνους εις την τύχην, ως τελευταίον καταφύγιον, διότι κίνδυνος έκρήξεως δεν θα ύπήρχεν πλέον, και ίσως κάτι ύνεκαλύπτον τότε δυνατόμενον να ποτρέψῃ την άπότομον πτώσιν. Ο ιατρός Ουίξων θα είχε προνοήσῃ και δι' αυτό. Θα ύπήρχε δηλαδή κάποιον μηχανήμα, προωρισμένον να σώξῃ το αεροπλάνον εν περιπτώσει βλάβης του κινητήρος.

'Αφού άντήλλαξαν αυτές τας σκέψεις, άπεφάσισαν να περιμένουν, αναθέτοντες εις την τύχην την φροντίδα της σωτηρίας των. Τι να γίνῃ! 'Υπομονή!..

'Εξηγουύνται.

Ο μηχανικός Κύρος Κούντ και ο πλοίαρχος Χάρου Τζήνφοκ φαίνονται τώρα ήσυχώτεροι. Ο Νικόλας όμως Καρακάς, αν και αναγκασθείς να συμφωνήσῃ με την γνώμη των, κατά βάθος είνε άνήσυχος και θυμωμένος.

'Επιτέλους που θα φθάσουν ; Η μηχανή εμπορεί να κινήται ώρας, ποίος ξέρει, ήμέρας ολοκληρούς. Και τότε ;

— Και να συλλογίζωμαι, φωνάζει, σταυρώνων τους βραχίονας επί του στήθους και κυττάζων τους δύο 'Αμερικανούς, οι όποιοι, απαθείσατοι, είχαν καλοκαθήσῃ εις τας καλαμινας πολυθρόνας

του δώματος και κατεγίνοντο ήσυχως εις το να στρέφουν σιγαρέττα;—και να συλλογίζωμαι, ότι όλ' αυτά που μάς συμβαίνουν, όρσειλονται σε σάς!..

— Σε μάς ; λέγει ο Κούντ έκπληκτος.

— Μή μου κάνετε λοιπόν τους άνήξε-

ρους, τώρα που έγινε ό,τι έγινε. Δεν μπήκατε από το παράθυρο της σάλας στο σπίτι του γιατρού, του κυρίου μου ; Μάθετε λοιπόν ότι εγώ σας είδα, και μάλιστα...

'Αλλ' ο Χάρου Τζήνφοκ τον αναγκαιίζει δια νέυματος και με ύφος ψυχρόν και επίβλητικόν, τώ λέγει :

— Συγγνώμη, μίστερ Καρακά, αλλά παραλογίζεσθε.

— Δεγ ξέρετε τί λέτε ! επικυρώνει ο Κύρος Κούντ.

— Βεβαίως, εξακολουθεί ο πλοίαρχος, δεν ήμπορούμεν ν' άρνηθώμεν την αυθαίρετον εισοδόν μας εις το σπίτι του ιατρού 'Αβραάμ Ουίξων. 'Αρνούμεθα όμως ότι εισήλθαμεν από παράθυρον. Ο έντιμος φίλος μου και εγώ σας διδομεν περί τούτου τον λόγον της τιμής μας.

'Εκπληκτος ο Νικόλας Καρακάς, τους κυττάζει τον ένα κατόπι του άλλου και ψιθυρίζει :

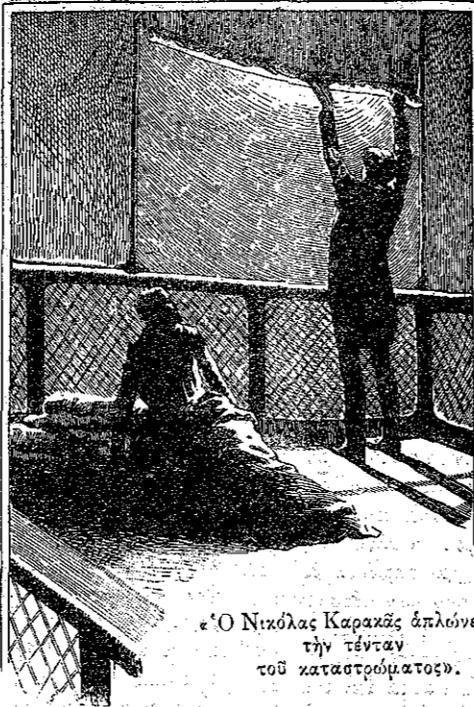
— Μά...

— Θέλετε να πητε ότι μάς είδατε εις το σπίτι του ιατρού ; άπαντά ο Κύρος Κούντ άλλ' αυτό είνε φώς φανερόν και άπόδειξις ότι είμεθα εκεί, είνε το ότι εύρισκόμεθα τώρα εδώ. Εισήλθαμεν όμως ύπερπηδήσαντες τον τοίχον της δεξιάς πλευράς του κήπου του σίρ Ουίξων και έλκυσθέντες από τους συνεχείς πυροβολισμούς, οι όποιοι ήκούσθησαν την νύκτα.

— Όστε δεν με πυροβολήσατε σεις ; ανακράζει ο Νικόλας Καρακάς.

— Ημεις ; ποτέ ! βεβαιώνει ο Κύρος Κούντ.

— Όταν ήκούσαμεν τους πυροβολισμούς, εξακολουθεί ο πλοίαρχος, ένομιόσαμεν ότι πρόκειται περί νυκτερινής επίθεσεως, εισβολής κακούργων, και επειδή την στιγμήν εκείνην ο σίρ Κούντ και εγώ έδεικνύσαμεν εις το σπίτι μου, το όποιον γειτνιάζει με το σπίτι του κυρίου σας, δεν εδιστασαμεν διόλου να υπερπηδήσωμεν

Ο Νικόλας Καρακάς άπλώνει την τέτανν του καταστροφάτου.

Και να συλλογίζωμαι, ότι αυτό όφειλεται σε σάς!.. (Σελ. 288, στ. β'.)

τον τοίχον που χωρίζει τους δύο κήπους.

Κατάπληκτος, ο Νικόλας Καρακάς ψιθυρίζει :

— Τότε λοιπόν διατι ήλθατε εις το μέρος άκριβώς όπου εύρισκετο αυτό το αερόπλάνον ; και διατι άνεθήκατε επάνω, αντί να φθάσετε εις το περίπτερον ;

Ο Κούντ εδήλωσεν άδιστακτως :

— Διότι, αγαπητέ μου κύριε Καρακά, ένομιόσαμεν ότι εκεί ήτο το εργαστήριον του ιατρού 'Αβραάμ Ουίξων, τον όποιον, ένα ολοκληρον μήνα, από την γειτονικήν μας οικίαν, την όποιαν ένομιίζεν άκατοικήριον, έπεδλέπαμεν προσεκτικώς κι' έμαγνέυσαμεν ότι κατεγίνετο εις κάποιαν απουδαιαν εφεύρεσιν.

— Πώς ; το ξέυρετε ;

— Ναι, τα ήξέυραμεν σχεδόν όλα. 'Ανθρωπος της αξίας του ιατρού Ουίξων δεν εξαφανίζεται από την σκηνήν του κόσμου, χωρίς να σκανδαλίση τους συγχρόνους του ή άπότομος αυτή εξαφάνισις. Αυτό συνέβη και εις ήμάς. Και άπεφα-

σισαμεν να τεθώμεν επί τα ίχνη του άγαπητού μας σοφού. Τον άνεκαλύψαμεν τώ όντι, έμάθαμεν ασφαλώς που κατοικεί και ένομιόσαμεν, ο φίλος μου Κύρος και εγώ, την άκατοικήριον εκείνην οικίαν, ή όποια γειτνιάζει με την ιδικήν του.

— 'Αλλ' αυτό ένομάζεται κατασκοπεία ! ανακράζει ο Καρακάς.

— Κατασκοπεία ναι, αλλά χρηστή και έντιμος, διςθώνει ο πλοίαρχος Τζήνφοκ. Διότι ο σκοπός της ήτο καλός. Έγνωνρίζαμεν ότι ο ιατρός, πλουσιώτατος άλλοτε, είχε χάσῃ μέγα μέρος της περιουσίας του εις άτυχείς έπιχειρήσεις και εφοβούμεθα μή δεν θα είχε τα μέσα να φέρῃ εις πέρας την εφεύρεσιν του.

Δι' αυτόν μάλιστα τον λόγον τον έπεσκεθέθημεν πρό όλίγων ήμερών και προσεπαθήσαμεν να τον βολεδοσκοπήσωμεν και να τώ δώσωμεν να έννοήσῃ ότι είμεθα πρόθυμοι να τον βοηθήσωμεν χρηματικώς. Ο τόσον άπότομος τρόπος με τον όποιον μάς εδέχθη ο λαμπρός εκείνος άνθρωπος, δεν μάς επέτρεψε να τώ προσέ-

ρωμεν πώς ύπηρεσίας μας και ήναγκάσθημεν να το αναβάλωμεν δι' αργότερα.

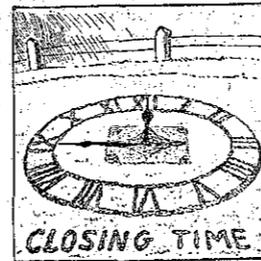
— Η αλήθεια είνε, παρατηρεί ο Κύρος Κούντ, ότι δεν ήξέυραμεν ακριβώς εις ποίαν θαυμαστήν εφεύρεσιν ο ιατρός άφιέρωνεν όλον του τον καιρόν. Ηξέυραμεν μόνον ότι έκλειετο συχνά εις τον οικίον αυτόν, όπου εύρισκόμεθα όλονέν, και έμενεν ώρας ολοκληρούς. Ένομιόσαμεν ότι ήτο το εργαστήριον του, ότι εκεί μέσα ήτο ή εφεύρεσις του. Όταν λοιπόν ήκούσαμεν τους πυροβολισμούς, φοβηθέντες ότι ή νυκτερινή εκείνη επίθεσις έγένετο με τον σκοπόν ναρπάσῃ από τον σίρ Ουίξων όχι μόνον την περιουσίαν του αλλά και το μουσικόν του, την ύπαρξιν του όποιου και άλλαι έκτός ήμών πιθανόν να έγνωρίζαν, — το πρώτον που έσκέφημεν να κάμωμεν, μόλις εύρέθημεν εις τον κήπον του ιατρού, ήτο να τρέξωμεν προς το ύποτιθέμενον εργαστήριον του δια να τώ δώσωμεν βοήθειαν.

(Έπειτα συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

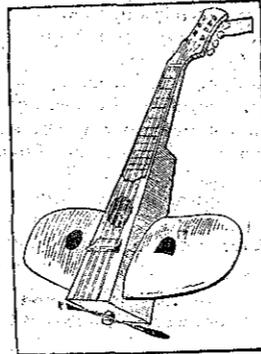
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

'Ανθινον ώρολόγι

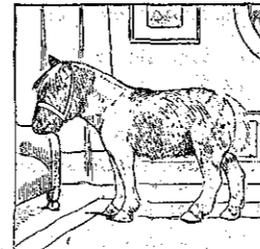
Είς έν δημόσιον πάρκον της Βιρμιγιάμης (Αγγλία) ύπάρχει έν ώρολόγι καμωμένον από άνθη ώραιότατα. Οι δείκται του είνε κινήσιαι, δείχνουν δε εις τους έπισκέπτας την ώραν του κλεισίματος του πάρκου, ή όποια άλλάζει με τας διαφόρους έποχάς.

Μανδολίνον—αεροπλάνον

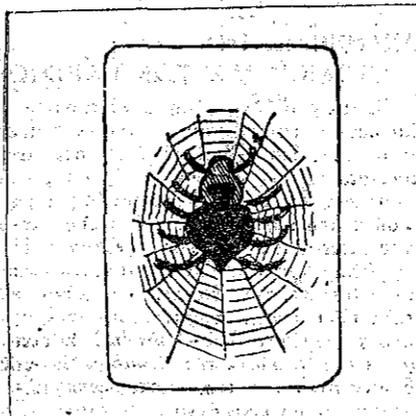
Το περίεργον αυτό μανδολίνον έφευρέθη υπό του κ. Γκιμπού, όργανοποιού έν Μασσαλία. Έχει σχήμα άεροπλάνου και αποδίδει ήχους θαυμασίους, κατά τας διαβεβαιώσεις όλων όσοι ήμπορούσαν να το άκούσουν. Η γλυκύτης των ήχων όφειλεται εις την μυστηριώδη άπήχησιν, την όποιαν εύρισκουν επί των πτερώγων του μανδολίνου—αεροπλάνου.

'Αλογον καθαυτό κατοικίδιον

Ο κ. Ουάλτε Ουίλλιαμς έχει ένα άλογον μ' ένα μόνον αυτί. Το περίεργον αυτό πόνε υ τριγυρίζει εις το σπίτι σαν σκυλί. Έχει τρόπους πολύ... άριστοκρατικούς και εύχαριστείται προπάντων εις το σαλόνι, όπου εισέρχεται χωρίς καμμίαν στενοχωρίαν. Έκεί—μέσα το έρωτογράφησεν ο κύριός του.

Και άλλο δείγμα

Είς προηγουμένον φύλλον σας εδείξαμεν πώς είμπορείτε να συμπληρώνετε

τα χαρτιά της τράπουλας και να τα μεταβάλλετε εις εικόνας. Ίδου σήμεραν και άλλο δείγμα της περιέργου αυτής ζωγραφικής : Με μερικά συμπληρωματικά γραμμάς, ο άσπος κούπα μεταμορφώθη εις άράχνην.

'Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

ΣΕΙ	ΚΡΟ	ΝΟΣ
ΠΟ	ΟΥ	ΔΩΝ
ΝΟΣ	ΡΑ	Α
ΤΗ	ΔΙ	ΦΡΟ

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαι αυτές ώστε να σχηματισθούν τα όνόματα τσεσάρων Πλανητών.

Άήλωσις : Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή άναγνωστής της Διαπλάσεως, από τας 'Αθήνας, τας 'Επαρχίας και το 'Εξωτερικόν, εμπορεί να στείλῃ την λύσιν εις το γραφεϊόν μας (38, δόξ Εδρεπίδου), συνοδεύων την άποστολήν, του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα όλων των λύτων θα δημοσιευθούν. Αναλόγως δε του ποσού τό όποιον ήμπορείτε, θα έγγραφώμεν και πάλιν δια κλήρον μερικώς λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσις του Παιγνίου του 34ου φ.

Πετρούπλις, Ρώμη, Λονδίον, Βερολίνον, Παρίσιαι, 'Αθήναι.

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΦΟΡΕΜΑ

Στην Αλή, την μικράν αδελφή μου, είχαν χαρίσει μίαν όμορην κοκκίαν κερδένην...

Αλλά με μιάς, ενώ κυττάξαμε την κοκκίαν, τα μάτια της αδελφής μου και τα δικά μου άστραψαν...

Η κοκκίαν δεν άρχισεν να γίνη νεράδα... και η αδελφή μας με τεντωμένα έκπληκτα μάτια έκύτταζε την κοκκίαν της ντυμένη με ένα φανταστικό κόκκινο πέπλο...

Βάρκα του Κανάρη

ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

Ίδού το ατμόπλοιο, έφάνη εις την είσοδον του λιμένος. Οι λεμβούχοι φωνάζουν και σπεύδουν...

Όλιγον κατ' όλιγον όμως ο θόρυβος καταπαύει και γίνεται σχετική ήσυχια. Μία λέμβος φέρεται επί του πλοίου μερικά πρόσωπα...

Μικρός Ήρωσ

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Το φεγγάρι φωτεινό εις τον αίθριο ούρανόν μοναχό του περπατεί και γελά το κάθε τι.

Σάν, στον ούρανόν, φανάρι δίνει χρώματα και χάρι στη νυκτινή την σκοτεινή με άκτινά λαμπερή.

Ω! φεγγάρι φωτεινό, που στον αίθριο ούρανόν περπατείς και λαμπυρίζεις και στή θάλασσα γυαλίζεις.

Πώς κ' εγώ επιθυμούσα σάν και σέ στον ούρανόν την γην έλα να φωτώσα κι ό,τι είνε σκοτεινό!

Εις τον δυστυχην να γίνω αδελφός νυκτερινός, κι άπ' τον ούρανόν να χύνω στην ψυχή του έλπίδα, φώς.

Κι όταν μόνος εις τα ξένα με κανένα δεν μιλεί, νάχη σύντροφον έμένο που με έρει από παιδί.

Δοξασμένο Είκοσιένα

ΛΙΜΝΗ

Βουδά της λιμνης τα νερά, Βουδά και νεκρωμένα. Θαρρείς πώς εις τα βάθη των Νεκρούς έχουν κλεισμένα.

Ακίνητα και ήρεμα Χωρίς κανένα κύμα, Σου φαίνονταν από μακρούς Όσάν μεγάλο μνήμα.

Ελληνικόν Ίδεώδες

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΗΣ

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ένα πρωί, όταν έπηγα να ποτίσω τα λουλούδια του κήπου μου, ηύρα ένα περιστερί. Αυτό μ' εξέπληξε, διότι κοινά περιστερία δεν έστεκοντο εις τους κήπους και έως τώρα δεν είχα ιδή κανέν.

Είχα συλλάβη πραγματικώς μίαν άγγελιαφόρον περιστεράν! Ηρξατο άρά γα από το πολιορκημένον Παρίσι ή από τας

επαρχίας; Έφερε την νίκη ή τον θάνατον; Το έκύτταξα με άδάμαστον περιέργειαν. Αλλά δεν ετόλμησα νάνοίξω το γράμμα...

Αχ, ως μπορούσα να πάρω τον ίδιον δρόμον!

(Alphonse Daudet) Μυστικός

Ο ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΟΣ

Κήποιος διάσημος ταχυδακτυλουργός, ευρισκόμενος ποτέ εις το Αγγέριον, έπλησίασεν ένα Άραβα πωλητήν αύγών και τον ήρώτησε πόσον τά έπόλει.

(Εκ του Γαλλικού). Δωδωνάιος

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΙΝΕ...

Πλησίον του Άργουσ έπήγε δήμος καλούμενος «δήμος Οίνεώνος», του όποιου το όνομα μετεβλήθη ένεκα του έξης περιστατικού.

Έγίνετο εις τα άνάκτορα κάποια έσορτή εις ήν όφειλον να παρουσιασθώσιν όλοι οι δήμαρχοι της Ελλάδος.

Ό κ. δήμαρχος Πατρών. Ό κ. δήμαρχος Αιγίου, κτλ. Άμα έφθάσεν ή σειρά του Δημάρχου Οίνεώνος ειπεν:

Ό κ. δήμαρχος Οίνεώνος. Ό βασιλεύς, νομίμας ότι όπρηχεν έχθρα μεταξύ του ύπουργού και του δημάρχου, ήρώτησεν έκπληκτος και θυμωμένος:

Διατί ό κ. δήμαρχος είνε όνος, κ. ύπουργέ; Έδόθησαν λοιπόν αι δέουσαι έξηγήσεις υπό τους άκρατήτους γέλωτας των παρισταμένων.

Άσύρματος Τηλέγραφος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ό μικρός Γεώργιος προς την αδελφήν του Καίτην που τον μάλωνει:

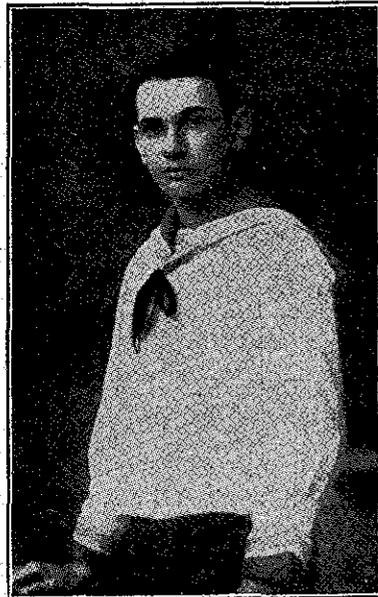
Έσύ σιγά σιγά θά με αυτοκτονήσης με τα μαλώματά σου!

Έσάλη υπό της Κραυγής Νίτης

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Αθήναι, 28, άδός Έθροιάδου την 2 Αυγούστου 1911

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΚΙΝΔΥΝΗΣ (έν Αθήναις)

Βραβευθείς υπό το ψευδώνυμον

Βυζαντινός Άείος

Εις τον 123ον Διαγωνισμόν προς Σύμβουλον Πνευματικών Άσκήσεων.

[Ίδε Διάπλαιν έ. έ. σελ. 248].

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 127^{ος}

Άσους Πνευματικών Άσκήσεων έξ όσων θά δημοσιευθώσιν εις τα φυλλάδια της «Διαπλάσεως» των μηνών Αυγούστου, Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου και Νοεμβρίου 1911.

Μία προσθήκη εις τους όρους

Άπό σήμερα αρχίζει ο νέος 127ος Διαγωνισμός προς εύρεσιν των Άύσεων Πνευματικών Άσκήσεων.

Εις τους Διαγωνισμούς των Άύσεων δεν έπρεπε άλλοτε να λαμβάνουν μέρος (διωρεάν), παρά μόνον συνδρομηταί και άδελφια των, έχοντες έγκυριμένον ψευδώνυμον.

Άλλ' εις τον σημερινόν Διαγωνισμόν όπως έγενε και εις τον προηγούμενον, έπιτρέπεται να λάβουν μέρος, εκτός αυτών, και όι λοιποί συνδρομηταί και τίξελφια των, όι μη έχοντες ψευδώνυμον, υπό τον όρον μόνον ότι αυτοί πρέπει να συνοδεύουν κάθε των λυσάχαρτων μ' έν δεκάλεπτον γραμματόσημον.

Έπίσης και όι άγορασταί ειμφοσούν να λάβουν μέρος, συνοδεύοντας κάθε των λυσάχαρτων με γραμματόσημον είκοσίλεπτον.

Όσοι έπιθυμούν να διαγωνισθώσιν, όφείλουν πρώτα να προμηθευθώσιν από το Γραφείον μου τον απαιτούμενον Χάρτην των Άύσεων.

Τους λοιπούς όρους του Διαγωνισμού εύρίσκετε έν έκτάσει εις τον Όδηγόν του Συνδρομητού (Κεφ. Δ'). Βραβεία δε θάπονεμηθώσιν τά όριζόμενα διά τους Μεγάλους Διαγωνισμούς, τά όποια βλέπετε επίσης εις τον Όδηγόν (Κεφ. Σ').

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

σιου και τώρα ετοιμάζεται ανανέθη τας βαθμίδας του Έθνικού Πανεπιστημίου ως φοιτήτρια... θερά λαιπόν συγχαρητήρια και ευχάς ύπερ έπιτυχίας. Αί παραγγέλαι της έξετελέσθησαν.

Η Κραυγή της Πατρίδος Έκαμε πέντε μήνες να μου γράψη. Και όχι μόνον αυτό, αλλά ήλθε και εις τας Αθήνας χωρίς να μ' έπισκεφθή. Μπορώ όμως να μη την συγχωρήσω δι' όλα, ύστερ' από τό ώρατον, τό είλικρινές, τό συγκινητικόν γράμμα που μου γράφει σήμερα;

Ναι, Πιοίραξε Νέμε, ό κ. Φαίδων έδωσε φέτος δύο νέα του έργα: μιά μονόπρακην τραγωδίαν «Ψυχοσάδατον», και μιά τρίπρακην κωμωδίαν τό «Χερουβείμ». Τό περιοδικόν μας όμως δεν είνε κατάλληλον διά θεατρικάς κρίσεις και δι' αυτό δεν είδες να γίνεται λόγος δι' αυτά. Άλλο είνε τά άστέια των Έπιθεωρήσεων, που σάς τά γράφει κάποτε ο ίδιος... κατ' έκλογήν.

Εύχομαι παραστικά, Όμηρίας. Ποτέ μου δεν θά ξεχάσω ότι όταν ό ιατρός, για τα μάτια σου, σ' έβαλε εις σκοτεινόν θάλαμον με μαύρα γυαλιά και εις άπηγόρευσε κάθε εργασίαν, σύ δεν παρέλειψες να μου γράψης, χρησιμοποιούσα μίαν καλήν σου φίλην ως γραμματέα. Να αγάπη!

Ναυτάμ της Χαλκίδος, ή έπιστολή σου μαρτυρεί την είλικρινήν σου μετάνοιαν. Λησμόνησέ τα όλα και μην κλαίς. Αυτό θά σου γίνη μάθημα και είμαι κάθε φορά ότι εις τό έξης καρμίαν άφορμήν παραπόπου δεν θά δώσης ούτε εις έμέ ούτε εις άλλον. Διότι ή εύαισθησία σου σημαίνει ότι είσαι καλό παιδί και σε παρεξήγησα.

Όμοιαις έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την έβδομάδα και οι έξης: Άσφραμιστος Τηλέγραφος, Τσελλόπαιδο της Κερκίρας, Έσόριστος Αιδίς, Δούλη Ήπειρος, Ροδοπαία Έλληνοπούλα, Ίδιότροπος Σανθούλα, Περγκιώσσα της Έρείκης και Βασιλεύς των Βαλκανίων.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Πλημύρα πάλιν από πεζά και ποιήματα διά την Σ. Σ. Σ. Άδύνατον λοιπόν νανάφειρω τους τίτλους και άριστοι να είπω ότι:

Έργκρίνοιται: διάφορα έργα που μου έστειλαν αυτήν την έβδομάδα οι έξης: Δρόσος της Προώς, Σενιευμένη Σικανόσας, Άδανόσος Διάκος, Βασιλεύς των Βαλκανίων, Ροδοπαία Έλληνοπούλα, Δάφνης Στέφανος, Έξόριστος Βασιληάς, Δωδωνάιος, Έλλάδα Όνειρευμένη, Θαλασσία Νύμφη, Έσραή η Προΰα, Τρελλή Νειότη, Όμοια Έλλάς, Πολικός Άσθή, Ίσις, Όνειροπόλος Μεγάλης Έλλάδος, Δαρνοστεφής Νίση, Μαϊάνδρος, Κορηγός της Έσμήτου, Μικαέλα και Παμφός.

Τί να σάς κάμω, παιδιά μου; Όσα κληρωθώσιν και γυρούν, θά τά δημοσιεύσω.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Άτικος Όθωνός, α. (Τ.Ζ.Σ.) Καροπόρος Άμπελος, κ. (Ν.Ο.) Μουρμούρα κ. (Ε.Β.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά Έπιθυμούσιν ν' άνταλλάξουν: ό Δάφνης Στέφανος (0) με Έγγονον Αέτοκράτη, Σιληράν Σκλαβιάν, Μαϊρην Γράν, Κραυγήν Νίτην, Έξόριστον Βασιληάν, Όνειροπόλον Ψυχήν, Δανόσιον Βάκιον, Έλλάδα Όνειρευμένην, Πολικόν Άστέρα, Δωδωνάιον, Φοδλι, Παμφός: ή Ροδοπαία Έλληνοπούλα (0) με Βασιλέα των Βαλκανίων, Ατικιάν Δύσιν, Κερικροπούλιαν, Νέλιε, Αμαρυλλίδα, Κερικροπούλιαν, Τοιγκαρέλλιαν: τό Μιτυληνάιον Πρωτοπαλληναρον (0) με Όλλον Ρόδον, Βάρκαν του Κα-

Η Τυγγαρέλα έπήρεν άπολυτήριον Γυμνα-

